

РЕШЕНИЕ

№ 4071

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **111** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).–

Образувано е по жалба на Е. С., гражданин на А. срещу заповед № УРИ5364-2514/9.12.2021 г., издадена от директора на дирекция „Миграция“ при МВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „връщане“, която е постановено да се изпълни до страната на произход - А..

Жалбоподателят твърди, че по време на административното производство не му е дадена възможност да изясни всички факти от значение за личното му положение, както и да се запознае с административната преписка; не му е дадена възможност да даде обяснения и отгук – постановен е акт, без да се вземат предвид те, което представлява съществено процесуално нарушение, съгласно чл. 34, ал. 4 АПК. Заповедта е била връчена на български език, който жалбоподателят не владее, като невярно е отразено, че е връчена на език, който жалбоподателят владее. Поставената отметка в този смисъл не е достатъчно доказателство. Липсва преценка дали спрямо адресата на заповедта държавата по произход, където следва да се изпълни заповедта, е сигурна страна с оглед спазване принципа за забрана връщане и/или съществува трета сигурна държава, където да се осъществи връщането. Ноторно е известно, че А. не е сигурна страна след оттеглянето на силите на САЩ и НАТО. ЕС и ВКБООН призоваха поради това да се преустановят връщанията до държавите по произход. Самото правителство на талибаните не е признато от никоя друга страна; липсват

установени дипломатически отношения, така че да стане възможно дори издаването на пътни документи. Посочените преценки следва да се извършат независимо от влязло в сила решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец или хуманитарен статут.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „Миграция“ при МВР, я оспорва. Твърди, че е налице валидно правно основание за издаване на оспорената заповед; административният акт е издаден съобразно представените по делото доказателства; той е законосъобразен.

Прокуратурата на РБ, чрез СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства приема следното:

По делото е са представени две предложения и една докладна записка от 9.12.2021 г. за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ. От тези документи, които в една част се припокриват, се установява, че се основават на решение на Държавната агенция по бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет - № УП-ОК16/2.11.2021 г., с което молбата за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут е отхвърлена; решението е влязло в сила на 2.12.2021 г. От извършените справки в информационните масиви е установено, че за жалбоподателя не са регистрирани данни за преминаване през ГКПП, той няма адресна регистрация и разрешение за пребиваване в страната. Няма данни да разполага със средства за издръжка и задължителни медицински застраховки.

На 7.12.2021 г. е проведена беседа с жалбоподателя, във връзка с чл. 26 и 34 АПК, като му е дадена възможност да се запознае с административната преписка и да изрази становище или посочи нови факти. Жалбоподателят не е изразил становище; не е изложил нови факти.

Посочено е също така, че към жалбоподателя не могат да се приложат предвидените в чл. 44, ал. 5, т. 1, 2 и 3 ЗЧРБ обезпечителни мерки доколкото не е постъпвала декларация на български гражданин за осигуряване на жилище и финансова издръжка, както и искане за замяна на заповедта за принудително настаняване с друга мярка. Жалбоподателят не разполага с парични средства; не може да предаде личен документ, който да служи като временен залог.

Ето защо е направен извод, че е налице опасност жалбоподателят да се укрие по смисъла на чл. 3, т. 7 директива 2008/115/ЕО, както и на §4в ДР на ЗЧРБ

Въз основа на тези факти е издадена и оспорваната в това производство заповед – за налагане на ПАМ „връщане“ в страната по произход, на основание чл. 44, ал. 1, чл. 41, т. 4 ЗЧРБ, вр. чл. 66, ал. 1 Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Съдът, като взе предвид установеното по делото, намира от правна страна следното.

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предписаната от закона форма и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По отношение на възраженията на жалбоподателя за това, че е лишен от правото си активно да участва в административното производство. Както се установи по делото, видно от цитираните по-горе предложения и докладни, неоспорени от жалбоподателя, той е бил уведомен за започналото производство; с него е била проведена беседа на 7.12.2021 г., като му е била дадена възможност да се запознае с административната преписка и да изрази становище или посочи нови факти. Жалбоподателят не е изразил

становище; не е изложил нови факти. Видно от изготвена от ответника справка, с него е била проведена и на 10.12.2021 г. беседа, като на нея е присъствал преводач.

Ето защо съдът намира за неоснователно изложеното в разглежданата жалба, че е налице нарушение на чл. 34, ал. 1 АПК.

По отношение на твърденията, че оспорената заповед му е била връчена на български език, който не владее. Видно от представената книга за пропусквателен режим от 9 и 10 декември 2021 г., под № 16, е вписан С. А. Афзали. Той е разпитан и като свидетел по делото. От показанията му се установява, че превежда от пашу /езикът, който владее жалбоподателят/; на 10.12.2021 г. е превеждал оспорената заповед. Свидетелят посочи, че жалбоподателят не му се е доверявал. Предвид така установеното, както и предвид отбелязването върху представеното копие от оспорената заповед, че е връчена на 10.12.2021 г., лично на жалбоподателя, както и че е запознат със заповедта на езика, който владее, съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя за допускане на съществено процесуално нарушение при връчването на заповедта. При съвкупната преценка на обсъдените доказателства, следва да се направи единственият възможен извод, че заповедта е била връчена на жалбоподателя на 10.12.2021 г., лично на него, като е била преведена от пашу /език, който владее/, от свидетеля Афзали.

Съдът счита, че се установява и наличието на материалните предпоставки за постановяване на оспорвания акт.

Съгласно на чл. 41, т. 4пр. 1-во (нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 г.) ЗЧРБ – заповед за връщане се издава когато по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище;

Следователно, за материалната законосъобразност на процесната заповед за връщане следва да се установи единствено наличие на влязло в сила решение за отказ за предоставяне на международна закрила или убежище. В тази насока следва да се цени писмото на ДАБ от 7.12.2021 г. /л.14/, с което ДАБ уведомява дирекция „Миграция“ за постановяването на решение № УП-ОК16/2.11.2021 г. на ДАБ при МС, както и за влизането му в сила на 2.12.2021 г. Ето защо следва да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 41, т. 4 ЗЧРБ.

На следващо място, съдът намира, че твърденията на жалбоподателя /както в жалбата, така и в с.з., както и представените в подкрепа на тях доказателства са неотнормими към спора/. Те биха имали значение единствено в производството по предоставяне на международна закрила или убежище, но не биха имали значение за изхода на настоящия спор, предвид нормата на чл. 41, т. 4 ЗЧРБ, вр. чл. 66 ЗУБ.

По разноските. Предвид неоснователността на жалбата следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение размер на 150 лв.

Съдът констатира, че жалбоподателя е поискал да бъде освободен от заплащане на такси и разноски по делото, като представи декларация за семейно и имуществено състояние. Предвид посочената декларация съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 83, ал. 2 ГПК, за да бъде освободен от заплащане на такси и разноски по делото, поради което и следва да бъде постановено определение в този смисъл.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 64-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С., гражданин на А., роден на 7.8.1998 г., ЛНЧ 70000844777 срещу заповед № УРИ5364-2514/9.12.2021 г., издадена от директора на дирекция „Миграция“ при МВР, с която е наложена принудителна административна мярка ПАМ „връщане“, която е постановено да се изпълни до страната на произход - А..

ОСЪЖДА Е. С. да заплати на МВР, дирекция „Миграция“, сумата от 150 лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСВОБОЖДАВА Е. С., гражданин на А., роден на 7.8.1998 г., ЛНЧ 70000844777 от заплащане на такси и разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: